

LEXISTORIA

COD

Codul de procedură penală

nr. 135/2010

PARTEA SPECIALĂ · TITLUL I · CAPITOLUL II

Secțiunea 1 — Reglementări generale

7 articole

Dreptul la drept.

Portalul Legislativ · [legislatie.just.ro](#)

Generat 11 iulie 2026 · Lexistoria

Articolul 288 — *Modurile de sesizare*

- (1) Organul de urmărire penală este sesizat prin plângere sau denunț, prin actele încheiate de alte organe de constatare prevăzute de lege ori se sesizează din oficiu.
- (2) Când, potrivit legii, punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, la sesizarea formulată de persoana prevăzută de lege, la cererea de urmărire penală a autorității competente ori cu autorizarea organului prevăzut de lege, urmărirea penală nu poate începe în lipsa acestora. Acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare în lipsa acestora.
- (3) În cazul infracțiunilor săvârșite de militari, sesizarea comandantului este necesară numai în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 413-417 din Codul penal.

Articolul 289 — *Plângerea*

- (1) Plângerea este încunoștințarea făcută de o persoană fizică sau juridică, referitoare la o vătămare ce i s-a cauzat prin infracțiune.
- (2) Plângerea trebuie să cuprindă: numele, prenumele, calitatea și domiciliul petiționarului, descrierea faptei care formează obiectul plângerii, precum și indicarea făptuitorului și mijloacelor de probă, dacă sunt cunoscute.
- (3) Plângerea se poate face personal sau prin mandatar. Mandatul trebuie să fie special, iar procura rămâne atașată plângerii.
- (4) Dacă este făcută în scris, plângerea trebuie semnată de persoana vătămată sau de mandatar.
- (5) Plângerea în formă electronică îndeplinește condițiile de formă numai dacă este certificată prin semnătură electronică, în conformitate cu prevederile legale.

- (6) Plângerea formulată oral se consemnează într-un proces-verbal de către organul care o primește.
- (7) Plângerea se poate face și de către unul dintre soți pentru celălalt soț sau de către copilul major pentru părinți. Persoana vătămată poate să declare că nu își însușește plângerea.
- (8) Pentru persoana lipsită de capacitatea de exercițiu, plângerea se face de reprezentantul său legal. Persoana cu capacitate de exercițiu restrânsă poate face plângere cu încuviințarea persoanelor prevăzute de legea civilă. În cazul în care făptuitorul este persoana care reprezintă legal sau încuviințează actele persoanei vătămate, sesizarea organelor de urmărire penală se face din oficiu.
- (9) Plângerea greșit îndreptată la organul de urmărire penală sau la instanța de judecată se trimite, pe cale administrativă, organului judiciar competent.
- (10) În cazul în care plângerea este întocmită de către o persoană care locuiește pe teritoriul României, cetățean român, străin sau persoană fără cetățenie, și prin aceasta se sesizează săvârșirea unei infracțiuni pe teritoriul unui alt stat membru al Uniunii Europene, organul judiciar este obligat să primească plângerea și să o transmită organului competent din țara pe teritoriul căreia a fost comisă infracțiunea. Regulile privind cooperarea judiciară în materie penală se aplică în mod corespunzător.

Articolul 290 — *Denunțul*

- (1) Denunțul este încunoștințarea făcută de către o persoană fizică sau juridică despre săvârșirea unei infracțiuni.
- (2) Denunțul se poate face numai personal, dispozițiile art. 289 alin. (2), (4)-(6) și (8)-(10) aplicându-se în mod corespunzător.

Articolul 291 — *Sesizările făcute de persoane cu funcții de conducere și de alte persoane*

Orice persoană cu funcție de conducere într-o unitate publică sau cu atribuții de control, care a luat cunoștință de săvârșirea în acea unitate a unei infracțiuni pentru care acțiunea penală se pune în mișcare din oficiu, este obligată să sesizeze de îndată organul de urmărire penală și să ia măsuri să nu dispară urmele infracțiunii, corpurile delictive și orice alte mijloace de probă.

Articolul 292 — *Sesizarea din oficiu*

Organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârșit o infracțiune pe orice altă cale decât cele prevăzute la art. 289-291 și încheie un proces-verbal în acest sens.

Articolul 293 — *Constatarea infracțiunii flagrante*

- (1) Este flagrantă infracțiunea descoperită în momentul săvârșirii sau imediat după săvârșire.
- (2) Este de asemenea considerată flagrantă și infracțiunea al cărei făptuitor, imediat după săvârșire, este urmărit de organele de ordine publică și de siguranță națională, de persoana vătămată, de martorii oculari sau de strigătul public ori prezintă urme care justifică suspiciunea rezonabilă că ar fi săvârșit infracțiunea sau este surprins aproape de locul comiterii infracțiunii cu arme, instrumente sau orice alte obiecte de natură a-l presupune participant la infracțiune.
- (3) În cazul infracțiunii flagrante organele de ordine publică și siguranță națională întocmesc un proces-verbal, în care consemnează toate aspectele constatate și activitățile desfășurate, pe care îl înaintează de îndată procurorului.
- (4) Plângerile și cererile prezentate în scris, corpul delict, precum și obiectele și înscrisurile ridicate cu ocazia constatării infracțiunii sunt puse la dispoziția procurorului.

Articolul 294 — *Examinarea sesizării*

- (1) La primirea sesizării organul de urmărire penală procedează la verificarea competenței sale, iar în cazul prevăzut la art. 48 alin. (2) înaintează procurorului cauza împreună cu propunerea de trimitere a sesizării organului competent.
- (2) În situația în care actul de sesizare nu îndeplinește condițiile de formă prevăzute de lege ori descrierea faptei în actul de sesizare este incompletă sau neclară, organele de urmărire penală îl cheamă pe autorul sesizării și îi solicită să completeze actul de sesizare.

- (3) Dacă sesizarea nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, nu a fost completată potrivit alin. (2) sau dacă din cuprinsul acesteia rezultă vreunul dintre cazurile de împiedicare a exercitării acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. (1), organul de cercetare penală înaintează procurorului actele împreună cu propunerea de clasare.
- (4) În cazul în care procurorul apreciază propunerea întemeiată, dispune, prin ordonanță, clasarea.